

OPPERAAR VERBODEN
HUISMEUBELN
DE TONGEREN.

Bonderdag 25 Mei 1939, om 10 u. voormiddag, ten sterfhuise van Mevr. wed. J. KATZMAN VANDERBYT, Kruissteenweg 37 g. te Tongeren, en op verzoek harer erfgenamen, zal notaris Léon VAN ORMELINGEN openbaarlijk en bij opbod verkoopen:

Allerhande schoone Meubelen: salons, eiken salontafels, eiken eetplaats, eiken slaapkamer, tafels, stoelen, zetels, kasten, bedden, spiegels, lusters, euidelidre, kachels, beelden, schilderijen, servietten, tapijten, keukengerief, een fonograaf (Chantail), en allerlei andere voorwerpen waarvan het verhaal te lang is.

Komptante betaling met 15 % o/o kosten.

Handte van Meester Paul NEVEN, notaris te Tongeren.

De Notaris PAUL NEVEN te Tongeren met tusschenkomst van zussen ambtgenoot Meester HAGE GOETS-BLOETS, Notaris te Hasselt, zullen op Donderdag 25 Mei 1939, om 4 uren namiddag te TONGEREN, in het koffiehuis « Au PHARE » Groot Markt, gebonden door M. Isidore Chasseur-Dessers,

PUBLIEK TEN MEESTBIEDENDE VERKOOPEN:
Gemeentens Tongeren en Rutten.
40) EEN BOUWLAND
groot te samen 57 aren (13 13 3/4), waarvan 15 a. 10 c. (3 11 1) onder Tongeren ter plaatse « Offelkenveld » sect. D nr 457 en 458 en 41 aren 90 cent. onder Rutten ter plaatse « Truysvalde » sectie A nr 90; reinende de gemeente Rutten, den Openbaren Onderstand v. Tongeren, de kinderen Langenaeken-Nicolaers en Mevr. de Gravin de Hamricourt de Gruone en kinderen.

Gilissen.
Gemeente Freeren.
20) BOUWLAND
groot 15 aren 90 c. (3-15 1/3) gelegen « Tweebroek » sectie A nr 229, reinende de kinderen Frère-Vandenreydt, Philippe Myster, den Openbaren Onderstand van Freeren en de kinderen de Schastren.

In pacht bij de gebroed. Langenaeken
Gemeente Cuttoseon.
30) BOUWLAND
groot 4 hektaren 30 a. 90 c. (98 17) gelegen « Op den Brill » sectie A nr 284, reinende M. Baron de Marq de Tiege van drie zijden, de Gemeente Borgloon, de kinderen Pangaert d'Opdorp en Mevr. Deplolte-Daris.

In pacht bij Mr. Vankeiers.
Maar verlangden der liefhebbers kan dit land in LOTEN of in massa opgeroepen worden.

Voor inlichtingen en het plan der verdeling van het land onder Cuttoseon te bezichtigen, zieh wenden ten kantore van bovengenoemde Notarissen NEVEN of HAGE-GOETS-BLOETS.

De Notaris PAUL NEVEN te Tongeren zal op Dinsdag 6 Juni 1939, om 3 uur namiddag, te Tongeren, ter herberge van M. Lucien LUNSKENS, « Café Terminus » Stationplein, en op verzoek der erfgenamen van wijle Mre Ludovic CHAUMONT VANCLER van Tongeren

PUBLIEK TEN MEESTBIEDENDE VERKOOPEN
STAD TONGEREN
en schoon en uitgelogen
HUIS met sahang & Tuin
groot 3 aren 30 centiare, gelegen « In de Bloerstraat Nr 46, » kort bij de in opbouw zijde kazorne, ter plaatse genaamd « Hommelenberg » gekadastreerd sectie B nummer 255 1/3; reinende de straat, MM. Peeters-Peer-

beems.
Gemiddelijk in bezit te nemen.
Dit huiggoed welke met weinig kosten te veranderen is in COKKUNCIUM of KOKKUNIA, heeft op het gelijkvloers twee plaatsen, gang, keuken, achterkeuken, gepaveide koer en tuin; op het verdiep: 3 slaapkamers, grooten zolder; vaders grooten kelder en is voorzien van water-inleiding en electriciteit in alle plaatsen.

Los en vrij van lasten.
Voor inlichtingen zieh wenden ten kantore van bovengenoemde Notaris Paul NEVEN.

Uit ter hand te koop
STAD TONGEREN.
1) **Allerschoonste Bouwplaatse** zeer wel beplant met jonge fruitbomen, gelegen tegen den Steenweg van Tongeren naar St. Truiden, dicht bij de stad, met breedte tegen den steenweg van 8 meter op 50 m diepte.
2) **Schoone Bouwplaatse**, gelegen « Op de Kasterjwal » waarvan de breedte naar verlangen der liefhebbers kan genomen worden.

Voor inlichtingen en het plan der verdeling te bezichtigen, zieh wenden ten kantore van Mre Paul NEVEN, Notaris te Tongeren.

TE KOOP of TE HUUR
STAD TONGEREN
Schoon Huis met grooten Tuin
groot te samen 12 aren 80 centiare gelegen **Kielerstraat, Nr 18,** thans bewoond door M. Bartrand, Vrederechter. Door zijne ligging is deesen eigendom best geschikt voor geneesheer, rechter, advocaat, enz. Igenotterding binnen kort.

Koe ontstaat verstopping?

Slechte voeding
De voedingsstoffen van het voedsel verplaatsen en meer of te dikwijls van de darmen naar de maag, dus ontstaat de verstopping.

Met te een geringe hoeveelheid de maaglijes te verspreiden, verduurt het voedsel, vliegt te eten.

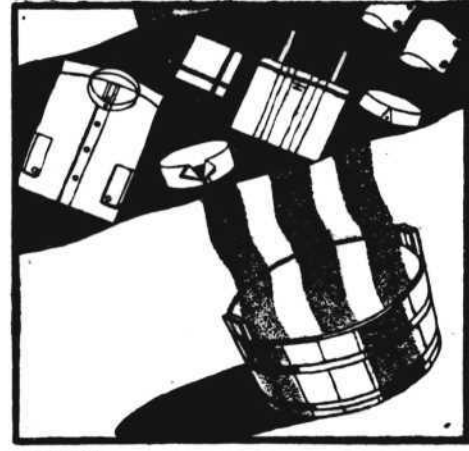
De gewoone voeding van de maag, de lever, verhoogt het bloed, verhoogt.

Laat wij dus terug voor afwijking in onze voeding, den noodigen tijd nemen om te eten, een voedingshygiene in acht nemen en op een stevig slaagje letten.

In geval van verstopping: een of twee ROODE PILLEN, volgens de instructie, ledereen morgen gedurende een week met een klein drank genomen, zullen voor zorgen voor een regelmatig slaagje — een onmisbare functie van goed te blijven.

ROODE PILLEN
L. Dupuis, Junet
bereid met geconcentreerde plantensappen
2 FRANK PER DOOS IN ALLE APOTHEKEN

LIMBURGIA
MODERNE STOOMWASSCHERIJ
TEL. 441 - 84 - TRUIDEN
BEWERKT UW LINNEN - WIT EN GELUURD
— met de goedkoopste prijzen —
— met de meeste zorg —

SPOEDIGE BEDIENING
aan huis afhalen en terug bezorgen

Onze SPECIALE MACHINES wassen Uw wollen dekens in 1/2 uwe

LEEST EN VERSPREIDT
DE POSTRIJDER
het oudste blad van Limburg, gesticht in 1853.
Voor het abonneeren, het adverteeren en alles wat de redactie betreft, wende men zich tot onze Bureauen

Koning Albertina (Hoek der Steenderpoort) te Tongeren

"AAN HET WERK HERKENT MEN DEN VAKMAN"

"AL ROOKENDE KAN MEN TABAK WAARDEEREN"

TABALUX 22
FUME SNEDE
AROMATISCH ZWAAR

rood pakje: 100
groen pakje: half-over
blauw pakje: 50
de 10 GRAMMEN

2 fr.

ROOKER VAN SIGARETTEN.
AAN DEN ROOKER VAN DE PIPROOKER.

Het zal liever zelf mijn sigareten. Het kost mij minder, maar vooral, ik weet welke tabak ik rook: TABALUX 22.

Hoe meer U rookt, hoe meer U TABALUX 22 zal bevelen.

TABALUX S. A. ANTWERPEN

MENGENWERK VAN « DE POSTRIJDER »

DE ROMAN VAN EEN DOKTER
Dit het Engelsch van
L. G. MOBERLY.

— Laat haar vrij om te leven zoals zij wil. —
— Laat haar vrij om te leven zoals zij wil. —
— Laat haar vrij om te leven zoals zij wil. —

III.
GE MOET DE WILDE WERELD IN.

— Ik geef dat uitje niet. —
— Ik geef dat uitje niet. —
— Ik geef dat uitje niet. —

aangenam aardig « bondoir » voor Sylvia. Hier denk zij altijd thee met den dokter, als zijn werk hem tenminste toeliet. Thuis te komen en thee te drinken. Hij zat nu niet meer den halven dag in sonder gezelschap in zijn studeerkamer, dikwijls was hij tegenwoordig den heeren middag, wot om pat eeten te bezoeken, maar vandaag had hij zich, niddat de predikant vertrokken was, naar Sylvia's kamer gehaast.

— Ik heb meener Symonds gevraagd om te blijven thee drinken, zei hij in antwoord op Sylvie's opmerking, maar de oude heer vond het onduidelijk de verdeling van juffrouw Dav's keekjes, later om naar huis te gaan. Hij dacht waarschijnlijk dat ik een oudheid met u wilde hebben.

— Een oude hond? —
— Een oude hond? —

— Ja, meener Symonds is van oordeel, dat ge de wilde wereld eens in moet. —
— John Camberley val maar meteen met de deur in huis — en ik moet eerlijk bekennen, dat ik het volkomen met hem eens ben.

— De wilde wereld? —
— De wilde wereld? —

— Ge moet met meer van de grote ruime we ald leeren kennen dan Mar hdalo alleen. De horizon van dit is veel te bekrampen: ge moet rezen en met anderen meedelen en in aanraking komen en een heerlijke ontdekking doen. —

— En dan terugkomen, viel Sylvie om-middelijks in, toen John even zwaar om alleen te helpen. Ik zou het heerlijk vinden om een leetelvel van de wereld te zien: al de schoone plaatsen en streken, waar ik over te eesen heb. En ik houd zoveel van de menschen! Het lijkt me zo

aangenaam om een heelbeel menschen te leeren kennen en te trac ten met hun gevoelens en gedachte te verplaatsen. O, meener John — zoo zingend ze har voort nog a'tijd — w't een zaligheid om alles te zien wat een mensch kan zien en teeren kennen en dan terug te komen. —
— Hier bij u!

— Haar prixe oopen koken in de zijne met deselde kinderlijke liefde en achtekerijde d. de er in was geweest, zong ze bij hem wondde maar hij wendde de zijne af. Hij kon haar blik niet meer ontmoeten met de oude kamerde huppelikeheid. — hij was er zich van bewust geworden dat toen hij zooveel had staan kijken naar het gracie ze haurtje in 't w't, dat het een bos bleemen in de hand op het huis was komen te loopen een ne w licht oerees zich had bangebroken in zijn geest, en daarom kon hij haar niet meer zien en met de oude onbevangenheid.

— Ik geloof, dat 't het beste is, ging hij op zake lijke toon voort, dat we de zaak met juffrouw Ormonde bespreken. M'chiel; zo het wel zo znerik kunnen worden, dat zij niet u mee op wairvat; later reuzelshap zou ik moeilijk voor u kunnen vinden.

— Dat zou u zeker niet, viel Sylvie hem enthousiast bij; a's ik met haar op reis zou kunnen gaan, zou dat zoiets zijn als een sprookje dat werkelijkheid wordt. Maar het sprookje zou pas volmaket zijn, a's u ook mee ging!

Voor John's oopen rees als een visioen op, hoe het zou zijn om met Sylvie te gaan door een groot cherge e b'gand-schap, door de olifantaren van het sonnige Zuiden, om de verrukking in haar jonge blijde ogen te zien bij a'het nieuwe, dat ze zou aenachouwen. Maar hij wierp de verloklike gedachte van zich; hij hield z' half ernstig voor, dat hij Sylvie's woord was en dat de o' de predikant e'lijk h' d'et z'n oewering, dat het kras e zelluht zou zijn om het meije de heerlijkte jaren van haar jeugd te leven aljten in een onbeteeve end en auf landt'de, om haar te verherderen met andere meure'len vora'. In aanraking te komen. Hij wist klaar en d'ideelij wat hem te doen stond; hij moest Sylvie laten gaan, zelfs op gevaar af dat hij haar daardoor voorgoed ver-

liezen zou.

Hij was plotseling wakker gechied en had de war'ed in het aangezigt gezien, de wa' h' d' z'n pupil een kind meer was, maar een butergewoon aantrekkelijke jong meisje en hij kon zich niet verhelden, dat als 'ij heenging, ook anderen haar frisshe aa'trekkelijke g'ed'anden z'en. Andere mannen zouden haar h'n halde brengen en een van hen zou haar hart en hand winnen! Hem behouwd ze uitzichte d' a's v'od, als den v'rend van haar overleden vader; hoe zou het ook anders kunnen! Hij zeef was zich vandaag pas bewust er van geworden, dat zij zich steeds dieper in zijn hart had genesteld, zoo d'ep, dat ze ten slotte de herinnering aan de vrouw, die z'n beste jaren bedorved had, geheel had verdreven en de oude pijn volkomen gesezen.

— Er is geen sprake van, dat ik mee op reis kan gaan, beantwoorde hij nog steeds op zake lijken toon van zoemen. Sylvie's opmerking, ik krijg het steeds drukker tegenwoordig en ik heb reden om te hopen, dat mijn pr'ktijk voortdurend beter zal worden. Waarom ik dat denk, zal ik u straks wel vertellen. —
— Ik heb goed nieuws! —
— Ik heb goed nieuws! —

— Dat zouden ze zeker niet, meende Sylvia. De oude juffrouw Rissel uit het laatste Camberley! Dat is de beste dokter, dien ik ooit in mijn leven over den voer heb gehad. En ge zult zien, het duurt niet lang meer, of iedereen in de stad ziet dat in. Hij heet 'noot niet ernstige en tegelijk zoo zets liefs over z' h'! —
— Nee, uw pati'nten zouden u vast niet zo lang willen mieren. De zaak is alleen maar, dat ik het zoo zalig zou hebben gevonden om u bij mij te hebben, nu ik wat van de grote, s'choone wereld ga zien!

Beatrice stond in de salon van de villa der Ormonde's in Mars die en had Eva's handen in de hare; met een schuldbeuwend trek op het gezicht keek ze het meisje aan. Noe stond een we nig apart; hij hie d' zijn blik op de bede d'ane gevegtid maar ze niets.

— Ik haat Noel van u weg, ging Beatrice voort, ik trek u w huishouding uit elkaar, ik voe me een hatelijke indringster, die de rust en der vrede van uwe familie verstoort.

Maar Eva lachte hartelijk om de zelfverwijten van Beatrice; ze trok haar bezoekster zachtjes naast zich op de rustbank en zei:

— Hoe komt gij erbij om zoo e's te zeggen. Ge wordt een zuster van Brenda en mij, dus hoe zo den we u als eens indringster k'nnen behuiven? Intendeel, ik kan u niet zeggen hoe blij we zijn, dat Noel' eindeelij zijn peluk en zijn bestemming gevonden heeft. Ik weet zeker dat we al eemel heel veel van u zien ho den.

— Het is vreesse ik lief van u om d't te zeg en, a'twoorde Beatrice dankbaar en ont eerd, maar toch ik zou niet overdeed van mijn rieuw geluk kunnen genieten, als ik moet denken dat op uw geuk daardoor een schaduw viel.

— Maar hoe komt ge daarbij, protesteerde Eva.

— En hoe staat het met uw eigen geluk? klonk Beatrice's wedervraag.

Eva bloode.

— Ik ben heel geukkig, verklaarde ze met nadruk; gij en Noel behoeven u, wat dat betreft in geen enkel opzicht of gerust te maken!

— Wat d'cht gij e'v'n, zei haar staande schoons ster, terwijl ze z' h' Eva's hand nam, wat dacht gij ervan om bij ons in de stad te komen wonen? We zouden het verbaasend aangenaam vinden om u bij ons te hebben.

XIV.
WAT BEATRICE EN EVA ZAGEN.
— Ik heb het al herhaaldelijk tegen Noel gezegd, het is een feit, dat ik me rusteloos bezig houd.